

Posudek na bakalářskou esej

Veronika Kosová, Porodnost a stát, Univerzita Karlova v Praze, Fakulta humanitních studií, Praha 2011, 94 stran textu + přílohy (s. 95-101).

Autorka předkládané a neobvykle rozsáhlé bakalářské eseje se zaměřila na aktuální téma klesající porodnosti v evropských zemích a v této souvislosti na státní politiku podpory porodnosti, respektive podpory rodin s dětmi. Položila si přitom základní otázku, a to „zda může rodinná politika, zastupovaná přímými opatřeními na podporu porodnosti a rodiny, podpořit porodnost, tedy jestli má rodinná politika vliv na výši porodnosti v evropských státech“.

Veronika Kosová koncipovala bakalářskou práci vedle úvodu, seznamu literatury (+ internetových zdrojů) a příloh do čtyř základních bloků. V prvním z nich (kapitola druhá – s. 6-22) se nejprve zabývala charakteristikou demografických pojmů, které v souvislosti s řešením zvoleného úkolu používala. Dále shrnula ve vztahu k pojednávanému tématu populační vývoj v Evropě. Po té se již soustředila na vlastní problematiku rodinné politiky, na její jednotlivé nástroje (rodinné dávky, daňová opatření či nefinanční podpora formou opatření na podporu slučitelnosti rodiny a zaměstnání) a rovněž na specifické, více či méně odlišné, typy rodinných politik v různých evropských státech.

Druhý blok (kapitola třetí – s. 23-27) věnovala autorka metodickému přístupu k řešení zvoleného úkolu, kde velmi detailně a přesně charakterizovala komparativní metodu a vymezila objekt komparace (rodinná politika evropských zemí, tedy jednak států s vysokou mírou úhrnné plodnosti a jednak států s nízkou mírou úhrnné plodnosti). Do vzorku států s vysokou mírou úhrnné plodnosti zařadila čtyři státy – Island, Irsko, Norsko a Finsko, do vzorku států s nízkou úhrnnou mírou plodnosti zvolila rovněž čtyři země – Slovensko, Českou republiku, Slovinsko a Polsko.

Stěžejní část bakalářské eseje Veroniky Kosové představuje obsahem i rozsahem blok třetí (kapitola čtvrtá – s. 28-83), kde autorka nejprve podrobně představila rodinnou politiku jednotlivých sledovaných států a vytýčila čtyři kritéria komparace, a to (1) „Dávky určené pro matky vystavené zdravotnímu riziku v práci“, (2) „Porodné“, (3) „Mateřská, otcovská a rodičovská dovolená a související dávky“ a (4) „Přídavky na děti“. Posléze podle těchto čtyř kritérií provedla důkladnou a velmi detailní analýzu shromážděných dat, o čemž svědčí mimo jiné i nebyvalý rozsah této analytické části bakalářské eseje.

V posledním čtvrtém bloku (kapitola pátá – s. 84-87) autorka shrnula dílčí výsledky, k nimž v předchozí analytické části dospěla. Podala tak přehledným a pro čtenáře zahlceného v některých předchozích pasážích velkým množstvím údajů (zejména číselných) i srozumitelným způsobem závěrečné shrnutí výsledků svého snažení.

Bakalářskou esej Veroniky Kosové pak uzavírá seznam literatury a obširný přehled internetových zdrojů (kapitola šestá – s. 88-94) a zcela na závěr přílohy (kapitola sedmá – s. 88-102) sestávající s celkem deseti autorkou vytvořených funkčních tabulek, při jejichž konstrukci vycházela z velmi obsáhlé škály různých zdrojů, zejména pak z internetových stránek jednotlivých příslušných ministerstev sledovaných zemí a také Rady Evropy. Konečně

s velmi dobře provedenými tabulkami pracovala autorka i v průběhu vlastního textu bakalářské eseje.

Bakalářská práce Veroniky Kosové má logickou strukturu, je přehledná a na první pohled svědčí o autorčině mimořádné péli. Rozsah textu a velké množství zpracovaných dat vypovídá o velké časové náročnosti jak při sběru konkrétních údajů, tak i při jejich třídění a analýze. Autorka jednoznačně prokázala, že je schopna si vytýčit výzkumný úkol, že dovede aplikovat odpovídající metodický přístup, stejně jako shromáždit data nezbytná k řešení stanoveného cíle. Bakalářská esej jako celek vypovídá nejen o autorčině pracovitosti, ale i o schopnosti analytické práce a následného formulování výsledných zjištění.

Formální stránka předkládané bakalářské eseje je rovněž na velmi dobré úrovni, s jednotně vedeným poznámkovým aparátem a bez většího množství překlepů. Z drobných nedostatků lze uvést při odkazování na zdroje jejich několikanásobné opakování na jedné stránce místo užití slůvka „tamtéž“ (srv. zejména strany 10-19). A u tabulky číslo IX, a to jak v obsahu, tak v příloze, je pravděpodobně neúplný či nepřesně formulovaný název. V některých pasážích textu je pak „poněkud komplikovaný“ jazyk, který znesnadňuje čtenáři zejména dlouhými souvětími srozumitelnost sdělovaného obsahu.

Závěrem lze konstatovat, že bakalářská esej Veroniky Kosové zcela odpovídá požadavkům, které jsou na tento typ závěrečných studentských prací kladeny a doporučuji ji proto k obhajovacímu řízení. Navrhuji hodnocení „výborně“.

20. srpna 2011

Miloslava Turková